

CBE 107-2017 beoordeling M2 coschappen

UITSPRAAK

in het geding tussen X, hierna ook te noemen appellant,

en

de examiner van M2 coschappen van de faculteit medische wetenschappen, hierna ook te noemen verweerder,

inzake de beoordeling van M2 coschappen

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van de examiner van M2 co-schappen om aan appellant op 11 april 2017 drie maal het cijfer 7 toe te kennen voor dit examenonderdeel van de masteropleiding geneeskunde.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 20 juli 2017 waarbij appellant is verschenen. Verweerder is ter zitting verschenen in de persoon van Y, examiner en coördinator van het mastercurriculum en Z, voorzitter van de examencommissie.

III. Ontstaan en loop van het geding

Op 11 april 2017 wordt aan appellant drie maal het cijfer 7 toegekend voor M2 co-schappen. Vervolgens dient appellant op 23 mei 2017 via het Centraal Loket Rechtsbescherming Studenten (CLRS) een beroepschrift in bij het College van Beroep voor de Examens tegen deze beoordeling. Er vindt geen schikkingsgesprek plaats. Verweerder dient op 13 juni 2017 een verweerschrift in, waarna het beroep op de zitting van 20 juli 2017 is behandeld.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellant**, zoals neergelegd in het beroepschrift en zoals ter zitting aangegeven komt, samengevat, op het volgende neer.

Appellant heeft in de periode van oktober 2015 tot november 2016 M2 co-schappen gelopen voor zijn masteropleiding geneeskunde in Oldenburg. Aan hem is op 11 april 2017 drie maal het cijfer 7 toegekend. Appellant is het niet met dit cijfer eens en voert het navolgende aan.

Vanaf 1 september 2015 is longitudinale toetsing ingevoerd: in plaats van per co-schap wordt een beoordeling gegeven in blokken bestaande uit stage-activiteiten, het totaal van verzamelde feedback-aantekeningen en bij het blok behorende globale oordelen en de beoordelingen in logboeken. Dit is vastgelegd in het OER en uitgewerkt in de Regels & Richtlijnen:

“De beoordelingen van seniorcoschap 1, 2 en 3 (en eventueel 4) worden als serie bekeken. Volgens de beoordelingsleutel in het toetsplan Masteropleiding geneeskunde vindt de omrekening plaats van de serie beoordelingen naar een geheel getal als tentamenresultaat. Deze beoordeling is een richtlijn waarvan de examiner kan afwijken. De examiner motiveert elke individuele afwijking in het tentamenverslag.” Dit betekent dat de beoordelaar in het ziekenhuis in plaats van een cijfer een beoordeling geeft bestaande uit NOT (not yet on track) als het cijfer een onvoldoende is, OT (on track) als het cijfer tussen 6 en 8 ligt of FOT (fast on track) indien het cijfer tussen 9 en 10 ligt. Deze verandering is in alle affiliatieziekenhuizen behalve die in Oldenburg ingevoerd met het elektronische beoordelingsprogramma Scorion. In Oldenburg werkt men echter nog steeds met de ouderwetse papieren logboekjes en de oude beoordelingsformulieren. Pas in het voorjaar van 2016 heeft Y in Oldenburg aan de studenten de wijziging uitgelegd. Tot halverwege 2016 hebben de studenten in Oldenburg niet de kans gehad om de beoordelaars aldaar in te lichten dat de uiteindelijke beoordeling niet op hun cijfers maar op hun woorden wordt gebaseerd.

Hierdoor is er een verschil in beoordeling ontstaan tussen Oldenburger co-assistenten en andere co-assistenten wat strijdig is met het gelijkheidsbeginsel. In het Toetsplan Masteropleiding

Geneeskunde staat dat het cijfer 9 op het in de Nederlandse affiliatie gebruikte beoordelingsformulier geldt als een FOT. Voor de meeste co-schappen in Oldenburg heeft appellant het cijfer 9 behaald. Hij heeft echter niet de hierbij behorende beoordeling FOT gekregen maar OT zonder dat deze afwijking voldoende is gemotiveerd. Hierbij dient ook nog in ogenschouw te worden genomen dat het hoogst haalbare cijfer in Oldenburg een 9 was en geen 10. Appellant geeft de becijfering met toelichting door de Oldenburger artsen per co-schap weer ter ondersteuning van zijn standpunt. Y heeft laten weten dat hij niet heeft gekeken naar de in Oldenburg behaalde cijfers, maar naar de geschreven feedback in de logboekjes. Er ontbraken volgens hem aanwijzingen voor bovengemiddelde prestaties. Hiermee heeft hij een subjectief beeld moeten vormen op basis van enkele korte zinnen van de artsen in Oldenburg waarop hij zijn beoordeling over een persoon die hij niet kent of niet heeft zien werken heeft gebaseerd. Hiermee heeft hij in strijd met de richtlijnen gehandeld. Appellant overlegt beoordelingen uit andere affiliatieziekenhuizen waarmee hij aantoont dat de examinerator daar wel vasthoudt aan globale oordelen van de klinische begeleiders, zonder dat er veel informatie bij hoeft te staan. Appellant haalt aan dat hij in de maanden voorafgaande aan de beoordeling een onfortuinlijke aanvaring heeft gehad met Y, waardoor hij zich afvraagt of er niet beter een andere examinerator hem had kunnen beoordelen om een subjectief oordeel te voorkomen, temeer omdat Y had aangegeven een “vreemd beeld” van appellant te hebben.

Appellant verzoekt om zijn beroep gegrond te verklaren, het bestreden besluit te vernietigen en te bepalen dat aan hem een hogere beoordeling dan drie maal het cijfer 7 wordt toegekend.

Verweerder heeft zich ter zitting, en blijkens zijn verweerschrift, als volgt verweerd. Het M2 jaar bestaat uit tien co-schappen verdeeld in drie blokken. De examinerator is de coördinator van het betreffende affiliatieziekenhuis. Deze kent drie cijfers toe aan de hand van de aantekeningen van artsen uit het elektronische logboekje. Dit is geregeld in het OER en toetsplan.

Het ziekenhuis in Oldenburg vormt een uitzondering op het vorenstaande omdat daar nog papieren logboekjes worden gebruikt. De studenten leveren deze boekjes regelmatig in bij de examinerator, zodat deze voeling kan houden met de voortgang van de student. De Oldenburger docenten laten zich maar in geringe mate instrueren tot het geven van beoordelingen en zijn gewend zeer hoge waarderingen te geven. Men vult ook nog de oude becijfering in die in de logboekjes staat maar niet meer geldig is. Het is gebruikelijk om een 9 te geven (hoger kan niet). Er worden ook wel 8-en gegeven en bij het cijfer 7 moet men nadenken of er niet wat aan de hand is. Er worden in de regel zeer lovende kritieken bij de cijfers geschreven.

Appellant komt over als een geëngageerde student die zich graag van zijn beste kant laat zien en zo op de voorgrond treedt. Dat is goed. Hij heeft een uitstekende taalvaardigheid en heeft de gave mensen voor zich te winnen en te overreden. Hij heeft goede verklaringen als er eens iets mis is gegaan en komt geloofwaardig over. Dit zijn goede eigenschappen maar het kan ook misleidend zijn. Verweerder is van oordeel dat appellant medisch technisch goed onderlegd is. Hij voert echter een eigen slecht te controleren koers en is waarschijnlijk (dat is onvoldoende gecontroleerd maar men merkt het her en der in de beschrijvingen en uit de e-mails) vanwege extra-curriculaire activiteiten nogal eens afwezig geweest. Voor verweerder is appellant lange tijd niet te volgen geweest omdat hij niet reageerde op e-mails en zijn logboekjes niet inleverde. Hierdoor heeft verweerder zijn studievorderingen niet simultaan aan de opleiding kunnen volgen en zijn correcties niet mogelijk geweest.

Appellant heeft verweerder in verlegenheid en diskrediet gebracht door in Oldenburg zijn zaken in ongerede achter te laten en niet bereikbaar te zijn voor aanmaningen vanuit het Oldenburgse. Op 20 april 2017 heeft verweerder hierover met appellant gesproken en zijn partijen tot een vergelijk te komen. De cijfers waren hiervoor al vastgesteld.

Het is inderdaad juist dat appellant, evenals vele andere studenten in Oldenburg, veelal met de cijfers 8 en 9 is beoordeeld in de logboekjes. Hij heeft vele lovende narratieve beoordelingen ontvangen (zoals iedere student die krijgt). Op sommige plaatsen waren deze bovengemiddeld, op andere plaatsen benedengemiddeld. Verschillende logboeken zijn zeer waarschijnlijk pas na dato ingevuld omdat appellant de logboeken pas zeer laat heeft ingeleverd en er op tenminste één plaats een veelzeggende datumfout is gemaakt. Verweerder twijfelt niet aan de authenticiteit van het geschrevene, maar wel aan de waarde van de post-hoc beoordelingen. Ondanks deze uitgesproken slordigheden en verdachte zaken en ondanks de beneden gemiddelde

professionaliteit- waarin verweerder appelland niet heeft kunnen sturen- heeft verweerder de co-schappen van appelland uiteindelijk beoordeeld als binnen de norm vallend. Hij heeft zijn goede en zijn slechte kanten, deze liggen buitensporig uit elkaar maar konden uiteindelijk tot drie maal het cijfer 7 leiden. Verweerder heeft appelland aangeboden een genuanceerde aanbevelingsbrief te overhandigen; hiervan heeft hij geen gebruik gemaakt. Verweerder verzoekt het College om het beroep ongegrond te verklaren.

V. Beoordeling

Wat betreft de inhoud van het beroep wijst het College erop dat het ingevolge artikel 7.61 lid 2 Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) moet toetsen aan het recht. Aan de orde is dan de vraag of een rechtsregel of rechtsbeginsel is overtreden. Een inhoudelijke toetsing of een afgelegd examenonderdeel terecht met een bepaald cijfer is beoordeeld valt, mede gelet op hetgeen bepaald is in artikel 8:4, derde lid, onder b, van de Awb, buiten dit toetsingskader. Wel kan het College toetsen of verweerder op goede gronden tot zijn oordeel is gekomen. Hierbij toetst het College of er vooraf heldere beoordelingscriteria zijn opgesteld voor de beoordeling van de co-schappen van M2, deze vooraf kenbaar waren voor partijen en of de procedure van beoordeling zorgvuldig is verlopen.

In hoofdstuk 4 e.v. van het Toetsplan G2010 Mater of Science programma Geneeskunde studiejaar 2016-2017, hierna te noemen "Toetsplan", staat in overeenstemming met artikel 3.15 OER en de R&R beschreven dat de beoordeling van M2 plaatsvindt aan de hand van logboekjes en dat de examiner, zijnde de affiliatiecoördinator, het eindcijfer vaststelt, waarbij de examiner iedere individuele afwijking motiveert in het tentamenverslag. Voorts is terug te vinden in artikel 5.3. van het Toetsplan dat de beoordelingscriteria in de standaard logboekformulieren zijn vastgelegd. Ingevolge artikel 3.5 OER bestaan de co-schappen uit de onderdelen stage activiteiten, het totaal aan praktijkbeoordelingen en de beoordelingen in de logboekjes.

Tussen partijen staat vast dat appelland in de periode van oktober 2015 tot november 2016 M2 co-schappen heeft gelopen in Oldenburg voor zijn masteropleiding geneeskunde en dat appelland de logboekjes van deze co-schappen heeft ingeleverd bij verweerder waar vooral de cijfers 8 en 9 in voorkomen en een enkele keer het cijfer 7.

Het College constateert dat de eindbeoordeling van de M2 co-schappen bestaande uit drie maal het cijfer 7 niet congrueren met de cijfers uit de logboekjes die aanmerkelijk hoger zijn. Tevens constateert het College dat hetgeen in het OER, toetsplan en R&R is bepaald over de beoordeling van de M2 co-schappen niet overeenkomt met de beoordeling in de praktijk door de artsen in Oldenburg. Zowel appelland als verweerder hebben dit in de stukken en ter zitting toegelicht. De beoordeling dient naar het oordeel van het College echter plaats te vinden conform het hierover bepaalde in het OER, toetsplan en R&R. Volgens de R&R (blz. 12 onder B. sub 4.b.) en het Toetsplan vindt een omrekening plaats van de serie beoordelingen naar een geheel getal als tentamenresultaat, waarbij wordt aangegeven dat deze beoordeling een richtlijn is waarvan de examiner gemotiveerd kan afwijken. Het College merkt op dat bij een eventuele afwijking geen andere dan de in het Toetsplan vastgelegde beoordelingscriteria mogen worden gebruikt. Zoals reeds aangegeven, heeft verweerder gebruik gemaakt van deze bevoegdheid om af te wijken. In eerste instantie heeft verweerder deze afwijking ten onrechte niet gemotiveerd. In tweede instantie geeft verweerder in zijn verweerschrift een motivering voor de afwijking. Hierbij gebruikt verweerder andere dan in het Toetsplan vastgelegde beoordelingscriteria. Aldus is de beoordelingsprocedure niet zorgvuldig verlopen, kan niet geverifieerd worden hoe (driemaal) het cijfer 7 tot stand is gekomen en is verweerder niet op goede gronden tot zijn besluit gekomen, waardoor het bestreden besluit niet in stand kan blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellant gegrond, vernietigt het bestreden besluit en draagt verweerder op om M2 opnieuw te beoordelen met inachtneming van het bepaalde in deze uitspraak.

Aldus vastgesteld op 7 september 2017 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, dr. S.F. de Boer en C. de Haan, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door appellant binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.